

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/369/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612209583
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612209583.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a členov senátu JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Klincová 37/B, proti odporkyni Y. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. P. XXX, v priebehu konania zastúpenej (aj) opatrovníkom Jánom Gajdošom, nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX, o zaplatenie 25,28 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/150/2012-61 zo dňa 18. apríla 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku a vo výroku o trovách konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a** n e d o t k n u t ý vo výroku o uložení povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 20,49 eur.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 20,49 eur a vo zvyšku návrh zamietol. Za preukázané považoval, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zákon č. 25/2001 Z.z.), čo podmieňuje nevyhnutnosť primárnej aplikácie špeciálnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa. Hoci sa v zmysle § 261 ods. 3 písm. b/ Obch. zák. jedná v danom prípade o tzv. absolútny obchod, vzhľadom na spotrebiteľský charakter predmetného záväzkového vzťahu, možno použiť právnu úpravu Obchodného zákonníka len vtedy, ak by bola výhodnejšia ako úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku.

Nakoľko podľa okresného súdu navrhovateľ s účinkami k 29.8.2009 odstúpil od zmluvy, mohol si uplatniť voči odporkyni iba dlh existujúci k danému dňu (t.j. 20,49 eur). Odstúpením od zmluvy sa totiž zmluva zrušila od začiatku a navrhovateľ už nemohol úročiť dlh odporkyne spôsobom dojednaným v zmluve, ani sa domáhať sankčného poplatku, resp. iných poplatkov a náhrad, než tých, ktoré vyčíslil ku dňu odstúpenia od zmluvy. Okresný súd uzavrel, že do doby splatnosti úveru bola odporkyňa povinná platiť zmluvné úroky; po odstúpení od zmluvy si mohol navrhovateľ uplatňovať len úrok z omeškania, čo však neučinil.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Vychádzal z toho, že celkový nárok navrhovateľa predstavoval 43,59 eur (istina 25,28 eur a

sankčný úrok 20 % od 5.9.2009 do zaplatenia, ktorý ku dňu rozhodovania zodpovedal čiastke 18,31 eur), pričom úspešný bol len v časti 20,49 eur.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. S poukazom na čl. V Zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte (v spojitosti s čl. I. bod 2., 3., 4. a 6. Všeobecných obchodných podmienok) namietal, že odporkyňa boli ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok známe. Keďže navrhovateľ vypovedal zmluvu listom zo dňa 26.8.2009, odporkyňa bola oboznámená jednak s tým, že jej bude zrušený účet, a jednak s tým, že má voči navrhovateľovi debetný zostatok. Sadzobník poplatkov, ktorý bol do spisu založený, obsahuje - okrem iného - sankčnú úrokovú sadzbu vo výške 20,00 % p.a., z čoho vyplýva oprávnenosť jeho uplatnenia navrhovateľom.

Odvolateľ ďalej uviedol, že zmluvná pokuta vo výške 20 eur tvorí súčasť žalovanej istiny a nárok na jej uplatnenie vyplýva z Dodatku k zmluve o účte - bonus zo dňa 11.10.2006. Predmetom uvedeného dodatku je poskytnutie bonusu klientovi vo výške 600 Sk/20 eur, ktorý je mesačne odrátavaný z poplatkov na účte klienta, ktorý sa zaviazal po dobu 24 mesiacov odo dňa podpisu daného dodatku využívať účet tak, aby z dôvodov na jeho strane nedošlo k predčasnému zániku zmluvy o účte. Pokiaľ nebude táto podmienka dodržaná, klient bude povinný zaplatiť banke zmluvnú pokutu v plnej výške bonusu. Odvolateľ uzavrel, že uplatňovaná suma 25,28 eur predstavuje debetný (záporný) zostatok, t.j. celý nahromadený debet z transakcií na účte klienta, k okamihu uzatvorenia účtu.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že požadovanú sumu „cca 20 eur...ako jej to dal za záväzok súd“, uhradila na číslo účtu právneho zástupcu navrhovateľa, nadväzne nechápe, prečo sa navrhovateľ odvolal. Peniaze, ktoré navrhovateľ uhradil na vyrovnanie jej účtu, sa mu vrátili, preto odporkyňa nepovažuje za morálne, aby od nej žiadal ďalšie peniaze.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.; z toho titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku, ktorým bola odporkyňa zaviazaná k úhrade istiny vo výške 20,49 eur) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) v preskúmvanej časti napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Východiskovo je z pohľadu viazanosti odvolacieho súdu konkrétnymi odvolacími dôvodmi potrebné konštatovať, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nenamietal záver okresného súdu, že právny vzťah medzi ním a odporcom je vzťahom spotrebiteľským. Z toho vyplýva použitie pre spotrebiteľa výhodnejšej právnej úpravy Občianskeho zákonníka, vrátane § 48 Obč. zák. o odstúpení od zmluvy (napriek tomu, že sa jedná o tzv. absolútny obchod).

Nadväzne sú plne opodstatnené závery okresného súdu, že navrhovateľ nemohol po odstúpení od zmluvy úročiť dlh odporkyne spôsobom dojednaným v zmluve, ani sa domáhať iných poplatkov a náhrad, než tých, ktoré vyčíslil ku dňu odstúpenia od zmluvy. Odstúpením od zmluvy totiž došlo v zmysle § 48 Obč. zák. k zrušeniu zmluvy od počiatku. Taktiež v dôsledku zániku zmluvy zaniklo aj právo navrhovateľa požadovať od odporkyne sankčné poplatky. Za takýchto okolností je z určujúceho hľadiska bezpredmetné odvolávanie sa navrhovateľa na konkrétne ustanovenia zmluvy, ktoré majú odôvodniť ním uplatnený nárok, keďže táto (zmluva) zanikla v zmysle uvedeného ustanovenia zákona.

Nad bezprostredný rámec vecného odôvodnenia odvolací súd dodáva, že argumentácia odvolateľa v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty v sume 20 eur (ako súčasť istiny) zjavne nekorešponduje s obsahom a závermi napadnutého rozhodnutia okresného súdu a je zrejme dôsledkom formulároveho podávania väčšieho množstva odvolaní navrhovateľom bez adekvátneho zohľadnenia okolností konkrétneho prípadu. Taktiež je žiaduce uviesť (bez vecného dopadu na posudzované rozhodnutie, nakoľko k zamietnutiu došlo z iného dôvodu), že uplatňovaný sankčný úrok vykazuje definíčné znaky zmluvnej pokuty, ktorú je možné uzavrieť len písomne. Túto formálnu požiadavku nepochybne púhy odkaz na Sadzobník nespĺňa.

Nakoľko odvolacie dôvody navrhovateľa boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd totiž na konkrétnosti súdnej veci náležite aplikoval zásadu (len čiastočného) úspechu v spore.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu jeho trov. Naproti tomu odporkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.